

ชื่อวิทยานิพนธ์	พุทธจิริยธรรมกับการบริโภคอาหาร : ศึกษาเฉพาะกรณี เกณฑ์ทางจริยธรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาชั้นมรร พุทธฯ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
ผู้วิจัย	พระมหาปรีชา บุญศรีตัน
ปริญญา	อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (จริยศาสตร์ศึกษา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	
	นิรันดร์ พันธุรกิจ, ศ.บ., น.บ., อ.ม.
	พระครูปัลลดสุวัฒนพرحمคุณ, ป.ธ.ส., พ.ธ.บ., Ph.D.
	ศุภชัย ศุกรวรรณ, พบ.ม. (สถิติประยุกต์)
วันที่สำเร็จการศึกษา	๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนาที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการบริโภคอาหาร ตามที่ปรากฏในคัมภีร์ทางศาสนาคือ พระไตรปิฎก และอรรถกถา และตามแนวคิดของนักคิดในทางพระพุทธศาสนา และเลือกศึกษาเฉพาะกรณี เกณฑ์ทางจริยธรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาชั้นมรรพุทธฯ ในมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน ๑๐๐ คน วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยนี้ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า จริยธรรมการบริโภคอาหารตามทัศนะของพระพุทธศาสนานั้น ได้ยึดถือเอาพระจริยธรรมและหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นเกณฑ์ ข้อปฏิบัติและหลักคำสอนที่เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่สำคัญคือ (๑) ความรู้จักประมาณในการบริโภค (โภชเน มัตตัญญาตา) ซึ่งมุ่งเน้นถึงการบริโภคเพื่อตระหนักรู้ค่าแห่งของอาหาร เน้นการบริโภคเพื่อสืบต่อชีวิต เพื่อสร้างความดีและเพื่อบรรเทาความทิว การบริโภคอาหารไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นไปจากนี้ เช่น เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือความโกรธ เป็นต้น (๒) ความสันโดษ (สันดุจฉิตา) ได้วางเป็นแนวทางปฏิบัติให้เป็นคนที่มีความมั่น้อย ไม่โลภมาก ยินดีพอใจในสิ่งที่ตนได้รับและเป็นเจ้าของตามอัตลักษณ์ของตน ไม่ว่าอาหารที่ตนได้รับนั้นจะมีรสดีหรือไม่ดีอย่างไร ก็พอใจในการบริโภคอาหาร เช่นนั้น เป็นการแสดงถึงความเป็นคนเลี้ยงง่าย (สุกรดา)

ส่วนจริยธรรมในการบริโภคอาหารตามทัศนะของนักคิดทางพระพุทธศาสนาทั้งสามท่านก็อยู่ในกรอบของพุทธจริยธรรม เพียงแต่มีวิธีการนำเสนอและจุดเน้นที่ต่างกัน กล่าวคือ พระธรรมปีฎิก (ป.อ. ปยุตโต) ได้นำเสนอพุทธจริยธรรมที่มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาในด้านจิตใจเป็นประการสำคัญ สุลักษณ์ ศิรรักษ์ ได้ให้ความสำคัญแก่พุทธจริยธรรมในการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น ส่วนประเวศ วงศ์ ได้ความสำคัญแก่จริยธรรมการบริโภคอาหาร ที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย อย่างไรก็ตาม นักคิดทั้งสามท่านนั้น ยังได้ให้ความสำคัญแก่สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและสังคมด้วย

ส่วนเกณฑ์ทางจริยธรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาชั้นมหบุตรฯ ในมหาวิทยาลัยของรัฐนั้น มีความสอดคล้องกับเกณฑ์ทางจริยธรรมการบริโภคอาหารตามทัศนะของพระพุทธศาสนา เกณฑ์ทางจริยธรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาจึงอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แม้จะมีนักศึกษาบางคน ที่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารไม่สอดคล้อง กับเกณฑ์ทางจริยธรรมการบริโภคอาหารตามทัศนะของพระพุทธศาสนา แต่เป็นส่วนน้อยของนักศึกษาทั้งหมด